

ಬೆಂಗಳೂರು

■ ಜೀ.ವಿ. ಅರುಣ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ ಸನ್ಹಿತ್ಯ

ಶಿಂ ತೆಲುಗೂದಲಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಇತರ ಹೆಸ್ಟು ಮತ್ತೊಂತಲ್ಲ. ಜಡೆ ಹಾಕುವಷ್ಟು ಅವಳ ಕೂದಲ ಫಳಲು ಬೇಕೆಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕಂಡಾವು ಕೂಡ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ್ಲೊ ‘ಅಮೃ ಬಾಯಾ ಕಟ್ಟಾ ಬೇಡಮ್ಮು ಹೋಗ್ನಿ’, ಜಡೆ ಬೇಡ; ಟಿಗ್ಗಿ, ಟಿಗ್ಗಿ ಹಾಕುತ್ತೇಳ್ಳುವಷ್ಟುದರೂ ಉದ್ದ ಇರ್ಲಿಮ್ಮು ನಾನೇ ಪ್ರತಿಂದಿನ ಬಾಕಿತೊಂದು ರಘುರ್ ಬ್ಯಾಡ್. ಹಾಕುತ್ತೇಳ್ಳಿನಿ’ ಎಂದು ಗೋಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ತೆಲೆಯ ಹಿಂದೆ ಏರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಜುಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹಿಂಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ ನಾಮಕರಣ ‘ಟಿಗ್ಗಿ, ಟಿಗ್ಗಿ’!

ಹಿಂಂತಿಗೆ ಉದ್ದದ ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಜಡೆ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಷಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಅವಳ ಅಮೃನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಪ್ರತಿಂದಿನ ಜಡೆ ಹೆಚ್ಚೆಯವಷ್ಟು ಸಮಯ, ಅದೂ ಬೇಗ್ನೆ ಏಲುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ? ಹಾಗಾಗಿ ಹಿಂಂತಿಯ ಕೂದಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವಳ ಕರುಳು ಚುರುಕ್ಕೆ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿಧಿಯಿರಲ್ಲ.

ಹಿಂಂತಿಯ ತಾಯಿ ಅನಾಲೈನ್ ಆದ್ವರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಕೆಳಣುವ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ, ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡುವ ಕಲೆ, ಇವನ್ನು ಮಾರ್ಗಿಗೆ ಕಲೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ‘ಅಮೃ ಹೋದ ಸಲಿ

ಕೊಮ್ಮಾಟೊ ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ ಬಿದು ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಇವತ್ತು ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಹಿಂಂತಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾಯಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಎಂಬ ಲೋಕಜ್ಞನವನ್ನು ಕುಗಲೇ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳು ಏಂವರೂ ಪರೋಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಖಿಂಡಿತವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅನಂದಪಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಶನಿವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಮೃನೋಡನೆ ಮಾರುಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಹಿಂತಿಗೆ ಏರಡು ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲನೇಯದು ಅವಳ ಟಿಗ್ಗಿ, ಟಿಗ್ಗಿಗಳಿಗೆ ಚೋಟುದ್ದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಮುಡಿಯುವುದು; ಏರಡನೆಯದು ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲ ಆದ ಮೆಲೆ ಅಮೃ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೋನ್ ಬಸ್ತೋತ್ತೇವೋ.

ಹಿಂಂತಿ ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಜುಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ತೆಗೆದಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಮೃನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಹೊವನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡುವ ಕಲೆಯು ಹಿಂಂತಿಗೆ ಕರಗತವಾಗಿತ್ತು. ಅಮೃನ ಕರವಸ್ತುವನ್ನು ಭದ್ರೇಮಾಡಿ, ಹೊವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಂಂತಿಯು ಆಡುವ ಅನಂದದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೆಳಬೇಕು. ‘ಅಮೃ ಅಷ್ಟ ಹಿಂತಿವೆ’ ಎಂತೋಣ, ‘ಅಮೃ ಇವತ್ತು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜೊತೆ ಮರುಗಾನು ಹಾಕಿ

